

Εν προκειμένω, η παροχή δικηγορικών υπηρεσιών, με σκοπό να αποτραπεί η επιβολή ποινικών κυρώσεων σε βάρος φυσικών προσώπων, διαχειριστών επιχειρήσεως του υποκειμένου στον φόρο, δεν παρέχει στην επιχείρηση αυτή το δικαίωμα να εκπέσει ως φόρο εισροών τον οφειλόμενο επί των εν λόγω παρασχεθεισών υπηρεσιών φόρο προστιθεμένης αξίας.

(¹) EE C 138 της 12.5.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministero per i beni e le attività culturali κ.λπ. κατά Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia κ.λπ.

(Υπόθεση C-111/12) (¹)

(Οδηγία 85/384/ΕΟΚ — Αμοιβαία αναγνώριση τίτλων στον τομέα της αρχιτεκτονικής — Άρθρα 10 και 11, στοιχείο ζ' — Εθνική νομοθεσία με την οποία αναγνωρίζεται η ισοτιμία των πτυχίων αρχιτέκτονα και πολιτικού μηχανικού, αλλά επιτρέπεται μόνο στους αρχιτέκτονες η ανάληψη έργων σχετικών με κτίρια που έχουν χαρακτηριστεί μέρος της καλλιτεχνικής κληρονομιάς — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Κατάσταση αποκλειστικώς εσωτερική κράτους μέλους)

(2013/C 114/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ministero per i beni e le attività culturali, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Venezia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Padova, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Treviso, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Vicenza, Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Rovigo, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Belluno

κατά

Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Consiglio Nazionale degli Ingegneri, Consiglio Nazionale degli Architetti, Pianificatori, Paesaggisti e Conservatori, Ordine degli Architetti Pianificatori Paesaggisti e Conservatori della Provincia di Verona, Alessandro Mosconi, Comune di S. Martino Buon Albergo (VR), Istituzione di Ricovero e di Educazione di Venezia (IRE), Ordine degli Architetti della Provincia di Venezia

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Consiglio di Stato — Ερμηνεία των άρθρων 10 και 11 της οδηγίας 85/384/ΕΚ του Συμβου-

λίου, της 10ης Ιουνίου 1985, για την αμοιβαία αναγνώριση των πτυχίων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων στον τομέα της αρχιτεκτονικής και τη θέσπιση μέτρων για τη διευκόλυνση της πραγματικής άσκησης του δικαιώματος εγκατάστασης και ελεύθερης παροχής υπηρεσιών (EE L 223, σ. 15) — Αμοιβαία αναγνώριση τίτλων στον τομέα της αρχιτεκτονικής — Εθνική νομοθεσία η οποία επιφυλάσσει στους αρχιτέκτονες την πραγματοποίηση εργασιών σε ακίνητα που αποτελούν μέρος της καλλιτεχνικής κληρονομιάς — Κατά περίπτωση εξακρίβωση της ικανότητας των προσώπων που διαθέτουν κτηθέντα σε άλλα κράτη μέλη διπλώματα αρχιτεκτονικής και μηχανικής να πραγματοποιούν τέτοιες εργασίες

Διατακτικό

Τα άρθρα 10 και 11 της οδηγίας 85/384/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985, για την αμοιβαία αναγνώριση των πτυχίων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων στον τομέα της αρχιτεκτονικής και τη θέσπιση μέτρων για τη διευκόλυνση της πραγματικής άσκησης του δικαιώματος εγκατάστασης και ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση κατά την οποία πρόσωπα τα οποία διαθέτουν τίτλο χορηγηθέντα από κράτος μέλος εκτός του κράτους μέλους υποδοχής με τον οποίο παρέχεται η δυνατότητα ασκήσεως δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής και μνημονεύομενο ρητώς στο εν λόγω άρθρο 11 μπορούν να ασκήσουν, σε αυτό το κράτος, δραστηριότητες που αφορούν κτίρια καλλιτεχνικού ενδιαφέροντος μόνο αν αποδείξουν, ανάλογα με την περίπτωση, στο πλαίσιο ειδικής εξετάσεως της επαγγελματικής καταλληλότητάς τους, ότι διαθέτουν ιδιαίτερα προσόντα στον τομέα των πολιτιστικών αγαθών.

(¹) EE C 151 της 26.5.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Φεβρουαρίου 2013 — Ελληνικά Ναυπηγεία ΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-246/12 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσης — Κρατικές ενισχύσεις — Ναυπηγεία — Απόφαση που κηρύσσει ορισμένα μέτρα ενισχύσεων ασυμβίβαστα με την κοινή αγορά — Προστασία των ουσιαστών συμφερόντων της εθνικής ασφάλειας — Συνθήκες ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά)

(2013/C 114/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσίμουσα: Ελληνικά Ναυπηγεία ΑΕ (εκπρόσωποι: Ι. Δρόσος και Β. Καραγιάννης, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Urraca Caviedes και Μ. Κωνσταντινίδης)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2012, T-391/08, Ελληνικά Ναυπηγεία κατά Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή που είχε ως αντικείμενο τη μερική ακύρωση της απόφασης E(2008)3118 τελικό, της 2ας Ιουλίου 2008, με την οποία κρίθηκαν ασύμβατες με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις που χορήγησαν οι ελληνικές αρχές στην επιχείρηση Ελληνικά Ναυπηγεία (Hellenic Shipyards «HSY»), στο πλαίσιο των τροποποιήσεων του αρχικού επενδυτικού προγράμματος για την αναδιάρθρωση των ναυπηγείων αυτών [κρατική ενίσχυση C-16/2004 (πρώην NN29/2004, CP 71/2002 και CP 133/2005)].

Διατακτικό

Το Δικαστήριο:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνικά Ναυπηγεία ΑΕ στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 200 της 7.7.2012.

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Μαΐου 2012 η H-Holding AG κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 2 Μαρτίου 2012 στην υπόθεση T-594/11, H-Holding AG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-235/12 P)

(2013/C 114/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: H-Holding AG (εκπρόσωπος: R. Zánodný, advokát)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (έβδομο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσης με διάταξη της 28ης Φεβρουαρίου 2013 και αποφάσισε ότι η αναρρεσείουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Κúria (Ουγγαρία) στις 5 Δεκεμβρίου 2012 — BDV Hungary Trading Kft., υπό εθελουσία εκκαθάριση, κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Υπόθεση C-563/12)

(2013/C 114/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Κúria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και αναρρεσιβαλλομένη: BDV Hungary Trading Kft., υπό εθελουσία εκκαθάριση

Καθής και αναρρεσείουσα: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 15 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (στο εξής: προϊσχύσασα οδηγία ΦΠΑ), και το άρθρο 146 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ (²) του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (στο εξής: νέα οδηγία ΦΠΑ), την έννοια ότι η μεταφορά εκτός κοινοτικού εδάφους των αγαθών που προορίζονται για εξαγωγή πρέπει να πραγματοποιείται εντός ορισμένης προθεσμίας προκειμένου να μπορεί να χαρακτηριστεί παράδοση απαλλασσόμενη του φόρου κατά την εξαγωγή;
- 2) Ασκούν επιρροή στην απάντηση που θα δοθεί στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα οι ρήτρες του διεθνούς εμπορίου, το γεγονός ότι ο πωλητής, ο αγοραστής ή ο μεταφορέας ενήργησαν καλή ή κακή τη πίστη, με τη δέουσα επιμέλεια ή με ενδεχόμενη υπαιτιότητα, η περίοδος υποβολής της δηλώσεως ή το γεγονός ότι η μεταφορά των αγαθών πράγματι έλαβε χώρα εκπροθέσμως, αλλά εντός της αποσβεστικής προθεσμίας για την εκκαθάριση του φόρου;
- 3) Είναι συμβατό με τις αρχές της φορολογικής ουδετερότητας, της ασφάλειας δικαίου και της αναλογικότητας το να προβλέπει η νομοθεσία κράτους μέλους επιπλέον προϋποθέσεις, πέραν των προβλεπομένων από τις οδηγίες, και να εξαρτά τον χαρακτηρισμό μιας εξαγωγής ως απαλλασσομένης του φόρου από αντικειμενικές προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά και που δεν περιέχονται στις οδηγίες αυτές;
- 4) Έχουν τα άρθρα 15 της προϊσχύσασας οδηγίας ΦΠΑ και 131 και 273 της νέας οδηγίας ΦΠΑ την έννοια ότι, προς τον σκοπό της προλήψεως της φοροδιαφυγής, της καταχρήσεως και της φορολογικής απάτης, καθώς και της ορθής εκκαθαρίσεως και εισπράξεως του φόρου, ένα κράτος μέλος μπορεί να εξαρτήσει την απαλλαγή των εξαγωγών από προϋποθέσεις όπως οι προβλεπόμενες από το άρθρο 11, παράγραφος 1, του νόμου LXXIV του 1992, περί του φόρου προστιθέμενης αξίας, και από το άρθρο 98, παράγραφος 1, του νόμου CXXVII του 2007, περί του φόρου προστιθέμενης αξίας;
- 5) Είναι σύμφωνος με τις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου της Ένωσης και με τις διατάξεις των οδηγιών ο αποχαρακτηρισμός από τη φορολογική αρχή της απαλλασσομένης του φόρου εξαγωγής, λόγω μη πληρώσεως των προϋποθέσεων που δεν περιέχονται στα άρθρα 15 και 146 των οδηγιών, και η απαίτηση από